Rovo said; rather, by carrying

- אלא אמר רבא במעביר

Overview

רבא explained (initially) that the משנה which stated בשוגג that it must be בשוגג the whole time, is in a case where one is carrying ד'. 'עמות ברה"ר המפות has a difficulty with the answers of רבא.

And that case in the משנה regarding הבורה is by a לכתא ומיתנא –

תוספות has a difficulty:4

- אין רבינו יצחק יודע למה הוצרך להשמיענו ההיא דחבורה מה לי מעביר למה הוצרך למה הוצרך למשמיענו ההיא למה לי מעביר does not know why it was necessary for the משנה to inform us the case of מעביר מעביר שביר אחבורה. what difference is there whether it is a מעביר -

מוספות asks a similar question on the second answer of רבא:

יכן לרבא דקאמר תרתי קתני אמאי תנא ההיא דחבורה - And similarly according to the second answer of רבא in which he said that the משנה teaches two laws, the question still remains why did the משנה of the משנה teach that law regarding a חבורה, for -

כיון דתנא הזורק ונזכר פטור הכי נמי בחבורה דמאי שנא:
Since he already taught that one who throws and remembers is פטור (even without a פטור הבורה, for how is חבורה, for how is חבורה different from חוספות. זורק does not answer his questions.

<u>Summary</u>

The ruling about חבורה in the משנה seems superfluous.

 ^{1} He is capable of stopping the מלאכה, however by זורק ונה even if הייב he would be .חייב.

² This case in the משנה is where someone threw something at his friend in order to wound him (חבורה) and he wounded him. At this point in the אמרא we assume that both by מעביר (the initial answer of פטור (רבא) he is סטור, only if it is done בלכתא ומיתנא, but otherwise he is הייב.

³ The משנה stated הבורה וכו' ונזכר וכו' פטור from (a חטאת for) making a בלכתא only if it was בלכתא המיד, so he had the option of retrieving it, and since he did not, he is a חבורה. However if he did not utilize מזיד for the חבורה for the חבורה even if מזיר see previous עומיתנא [TIE footnote # 1].

⁴ At this point the משנה teaches us clearly the rule of חבורה and (according to רבא) the משנה (of 'זה הכלל וכו') teaches us the case of מעביר. The מעביר does not understand why we need both of these two cases.

⁵ In both cases he is able to stop the מלאכה and since he did not, he is a מור and is פטור.

⁶ This (second) answer of רבא maintains that זורק ונזכר (even without a לכתא ומיתנא) is פטור (since it was not סופו בשוגג) and if אחר וכו', he is always פטור even if אנזכר לא נזכר. The same will apply by חבורה that he is זוכר פטור even without מיתנא ביר מיתנא ביר מיתנא.

Thinking it over

The second answer of רבא was that the משנה of the משנה is (two cases; one) where he remembered and it landed by itself, he is פטור (and secondly if he did not remember and 'חלטה וכו'). The משנה then concludes 'זוה הכלל וכו' , and according to רבא הברה is superfluous since this comes to include מעביר ד"א ברה"ר. Our מעביר הבורה is superfluous since it is the same as יורק (seemingly) a much stronger question, why the needs the מעביר (seemingly) זורק for if by זורק (where he cannot retract) the מעביר ules by זורך (without a לכתא ומיתנא by נזכר שנה פטור פטור פטור פטור שנה אור מעביר שאere he can retract, that he will be מעביר, so why the need for זורה הכלל 'זוה הכלל 'זוה הכלל'

⁷ See (הארוך) מהרש"א.